

Pacific Herald.

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY.
Dedicated October 15, 1894.

No. 24.

Parkland, Wash. 15. Juni 1896.

6te Aarg.

Nadveren.

Herre! hvor skal vi gaa hen,
Haa fra dig, vor Sjæleven,
Fra den levende Guds Søn,
Fra vor Troes store Øn,
Fra den Gæste paa Jord,
I hvis Mund er Livets Ord!

Nei, om end det klinger hørdt,
Et bit Ord os lyser bort,
Døbt vi føle, at paa Jord
Døden er det baare Ord,
Hvad det aander Liv i Dødt,
Et som Kjærligheden blødt.

Med mit Kjød og dril mit Blod,
Siger Livets første god,
Paa mit Ord, med Brød og Vin,
Da for dig var Døden min,
Da, oprøst af sorten Jord,
Jeg for dig til Himmels for.

Hør det, Hjerte, hvor du staar
I mit Bryst med bange Aar!
Lag vor Herre paa hans Ord,
Kød ham ved hans Naadebord!
Med hans Kjød og dril hans Blod,
Og sat os, som han opstod!

Kongens Søn fra Himmerig
Siger, vidner: sandelig,
Hvo som i mit Kjød og Blod
Lager Del med Villie god,
Lidet mit har har i sig,
Som min Faders er i mig.

Ene det paa Jorden ved
Jesus og hans Menighed,
Verden tænker, det er Tant,
Hjertet føler, det er sandt,
At til Stov er dalet ned
Livet i Guds Kjærlighed!

Grundtvig.

Forsøm ikke Herrens Naddere.

"Hvad er Alterens Sakramente eller den hellige Naddere? Alterens Sakramente er vor Herres Jesus Kristi sande Vegeme og sande Blod under Brød og Vin, indsat af Kristus selv, for at kristne skulle æde og drikke det." Naar det her siges til de kristne Læsere: Forsøm ikke Herrens Naddere, da siges det til saadanne, som har Anledning til at nyde den. En Del lutherse kristne kan være tomme saa langt bort fra lutherse Menigheder, at de paa længere Tid ikke kan faa Anledning til at nyde Herrens Naddere, om de nok saa meget ønske det. En Del saadanne, naar de ikke som Lutheraneere kan faa nyde dette Sakramente efter Herrens egen Indstiftelse, tager da sin Tilflugt til Methodistere eller andre reformerte Samsund og nyder Nadderen sammen med dem, uagtet Methodisterne og de andre reformerte Samsund giver sine Altergæster bare Brød og Vin, eller kaffe og bare Brød og Vand istedenfor Herrens Vegeme og Blod.

Du, kjære kristne, som har Anledning til at nyde Kristi Vegeme og Blod, forsømmer du at nyde deraf? Naar du ellers tilbydes en kostelig Gave af en Ven, forsømmer du da at modtage Gaven? Eller naar du nu hører denne Formaning: Forsøm ikke Herrens Naddere, tager du det da paa den Maade, at du siger: "Ja det er sandt, jeg burde gaa oftere til Herrens Bord, end jeg gjør, og da det er Herrens Vilje at jeg skal gaa ofte til alters, da er det min kristne Pligt at gjøre det." Men Sagen er dog den: Naar du vil gaa til alters, da skal du gaa ikke af den Grund, at du burde gaa eller at det er din Pligt at gaa. Nei, der skal være en anden mere inderlig og mere hjerte- lig Maade at gaa til alters paa. Set at du havde forbildet dig ude paa øde Trakter, men at du forhungret til sidst kom til en Familie, og denne fremsatte Mad og Drikke til dig, vilde du da sige: "Ja, det er min Pligt at spise og drikke, da disse Mennesker har været saa gode, at de har tilavet disse Retter for mig." Nei, saadant vilde du ikke sige. Det var noget andet, som bevægede dig til at gaa tilbords, noget, som gjorde, at du gik tilbords med mere Lyst og mere Taknemmelighed, end om du gjorde oet, fordi du mente, at det var din Pligt. Eller set, at en fattig Bettler kom til dig, og du fremsatte Mad og Drikke for ham, hvad vilde du synes om det, at han vilde nyde af dine Retter, fordi han mente, det var hans Pligt?

Hos saadanne, som enten slet ikke kan gaa til alters eller blot skjelden gjør det eller gjør det, fordi de mener, at det er deres Pligt, hos saadanne maa der være en eller anden Feil. De maa enten ikke kjende ret, hvad Alterens Sakramente er, eller de maa ikke ret forstaa, hvem det er, som har indstiftet Nadderen, eller de maa ikke kjende sig selv ret. Hvad Alterens Sakramente er, har du jo, hvis du er en Lutheraner, lært i din Barmhærdighed thi der heder det, at Alterens Sakramente er vor Herres Jesu Kristi sande Vegeme og sande Blod, og Jesus selv siger om Brødet, at det er hans Vegeme og om Vinen, at den er hans Blod. Derfor du da af Hjertet tror disse Herrens Ord og saa tænker lidt alvorlig over det, da vil det vise sig for dig som noget overmaade stort og herligt, ja det vil vise sig, saa underfuldt for dig, at om end al Verden vilde sige dig, hvad Herrens Naddere er, saa kunde du ikke tro det, hvis Herren selv ikke havde sagt det. I Alterens Sakramente skal du nyde ikke blot Himmels Saliqhed og Ærlighed, men ogsaa Himmels Herre og Gud,

og du skal nyde ham ikke bare i Troen, men ogsaa med Munden, saa du bliver i ham, og han i dig. Forsømmer du at nyde Herrens Naddere?

Du burde tænke lidt ogsaa over det, at Alterens Sakramente er forordnet ikke af Kirken eller af Mennesker, men af Herren selv, og han har visse- lig haft en Hensigt dermed. Ja, han meddele- rer sit Vegeme og Blod i Nadderen, for at du som en kristen skal æde og drikke deraf. Jesus indstiftede Nadderen den samme Aften, han blev forraadt til Døden, da han ellers havde saa alvorlige Ting at tænke paa; men han tænkte mere paa dig, end han tænkte paa sig selv. Du har vel saaledes Grund til at tænke: "Ja, forholder det sig saaledes, da burde jeg nyde Herrens Naddere oftere, end jeg gjør." Herren har indstiftet Nadderen ikke bare for, at du skal æde og drikke deraf, men ogsaa for at han derved vil give dig Forladelse for dine Synder, noget, du trænger til mere end til noget andet. Derfor du ret forstaar det, da vil du ikke tænke paa, at du bør gaa til alters, men du vil løbe til af Hjertets Lyst. Er du, kjære kristne, en af dem, som forsømmer Herrens Naddere?

Hvad er vel Grunden til, at Alterens Sakramente forsømmes af saa mange blandt de kristne? En Grund er den, at de ikke kjender sig selv ret. De har ingen Lyst til at gaa til alters, fordi de er aandelig sløve, og i sin Sløvhed ser de ikke nogen Nødvendighed for det, at de skal gaa til alters. De søger sig ikke overbeviste om det, at enddog den mindste Synd, de har gjort, er nok til at fordømme dem. De mangler det Syn, at det, som Loven kræver, kræver den af dem. De mangler den Hjertets Overbevisning, at Loven er ikke til- freds med bare udvortes Gjæringer, men kræver det ganske Menneske med Vegeme og Sjæl. Derfor de kjendte sig selv ret, vilde der opstaa en Hunger og Vængel hos dem til at nyde Herrens Naddere. Hvorledes er det med dig, kjære Læser, forsømmer du Herrens Naddere, hvis saa, hvad er Grunden?

Eller maaste du har Lyst til at gaa til alters, men frygter for, at du er uværdig dertil, og tænker: "Det er langt værre at gaa uværdig til Herrens Bord end slet ikke at søge det." Derfor der var en fortrolig kristen, for hvem du kunde aabne dit Hjerte, vilde du maaste sige: "Jeg kan ikke være nogen sand kristen, hvis jeg var det, maatte jeg vel have mere Kraft og Moor til at modstaa Synden, og jeg vilde da ikke falde i denne og hin Synd saa ofte, som jeg gjør. Jeg opfatter med at

gaa til alters i det Haab, at jeg kan blive mere stillet og værdig, men jeg blir dog ikke bedre." Du som tænker saaledes bør ikke afholde dig fra at nyde Herrens Naddere. Naar du gaar til alters, da er det ikke dig, som skal give Herren noget godt, men det er ham, som giver dig. Derfor du ikke kan gaa til alters, førend du er saa fuld- kommen, som du ønske at være, da vilde du ikke have stor Brug for Sakramentet. Naar du vil annamme Syndsforladelse i Nadderen, maa du annamme den, ikke som en, der er vær- dig til denne Gave, men som en, der af sig selv er aldeles uværdig dertil; det er ikke en fortjent Løn, du skal modtage, men en Naadegave.

Hvor skal du tænke ogsaa paa, hvad Jesus siger: "Gjør dette til min Jhu- kommelse." Derved at du gaar til alters faar du en kraftig Naamindelse om, at Jesus er død og opstanden og- saa for dig. Derved, at du gaar til alters, bejender du Jesus, du bejender for dine Medalkersgæster og for dine Medkristne, som ser dig, at ogsaa du er en af dem, som tror paa Jesus og søger at din Saliqhed i ham alene. — Kjære kristne, hvem du end er: Tænk dig om og forsøm ikke Herrens Naddere A.

De tvende Sider.

The Cascade Mountains i Washing- ton og Oregon har en ganske enestaa- ende Eiendommelighed. Paa den ene Side af denne Bjergkjæde er Vinteren mild, og Sommeren kjølig og forfrist- ende. Paa den anden Side derimod er Vinteren starr og tør, og Sommeren ualmindelig hed. Paa den ene Side vokse mægtige Fyrre- og Cedertæer, mens Drepaaksten paa den anden Side er i en yderst forfærdelig Tilstand. En- dog Blomsternes Arter er forskjellig her og der, og den atmosfæriske Luft forandret.

Er ikke dette et træffende Billede paa Kristenslivet? Tilstanden paa den ene Side betegner dem, der, skjønt de have ladet sig fra Verden, alligevel paa- virkes af dens tolde Vinde, dens skift- ende Menings-Strømme. Tilstanden paa den anden Side betegner dem, der leve det funde, stærke Liv med Jesus som deres eneste Tilflugtssted mod alle Stor- me. Han tager Stødet af for de hvirv- lende Verdensvinde, saa disse, hans Venner, kunne bære megen Frugt. Gud ske Lov, de første "have Liv;" men de sidste "have overskødigt" Joh. 10, 10. Det kunde vel ogsaa udtrykkes saa: de første hvile paa Kristus, de sidste hvile i ham. Men visse- lig er han kommen til Verden, ikke alene for at vi skulle have Liv, men meget mere: "have overskødigt".

Hvilken Side er du saa paa?

Kirkebladet.

Alvor.

Hvad der giver et Menneske Karakter og Værd er Alvor. Den, som ikke har noget bestemt Livsmaal, ingen fast og sikker Veeshjærne for sit Liv, og som derfor heller ikke kan hengive sig med Trofasthed og Kraft til Livsoppgaven, han mangler Alvor, men han vil ogsaa mangle Menneskers Agtelse. En Mand eller Kvinde, der lig Sommerlugten (Fiorisen) slogre hid og did uden sandt Livsindhold og uden at søge noget bestemt, — kun saameget af Forsnielser og Udspredelser som muligt — kan vel for en Tid synes nogle behagelig og elskværdig; men det holder aldrig, naar Samværet med dem skal være et varigere og indreligere. Man blir træet af det Skib, som uden Ror og Vast bubbler for Vindene; og mon det Skib vil naa Tilfredshedens, den indre Freds stille Havn?

Men vistnok er der mange, som har for sig en bestemt Livsoppgave og med ærlig Ihærdighed forsøger den, og som derfor ikke kan siges at være uden Alvor, ligesom Menneskene heller ikke vil nægte dem Agtelse; saaledes en Mand, der med Overbevisning arbejder for sit Folks Vel, en Moder som under Børneligheden stræber trolig for de kjære Børn. Og dog maa man i højere Forstand negte dem Alvoret, saafremt Livsmaalet kun er et timeligt, saalænge der ikke søges efter en sidste og højeste Sandhed, for at den kan ske Fyldest. Thi mon den er alvorlig, som ikke søger Svaret paa det for et Menneske nærmeste Spørgsmaal: „hvorfors“ er jeg egentlig sat her i Livet; hvad er min sidste Bestemmelse, og hvorledes lever jeg for den? Men indlader en sig med dette Spørgsmaal, paa den Maade, at det bliver ham vigtigst af alt at finde Svaret der paa, eller lever han, efter at have fundet Svaret, med hin sidste Bestemmelse for sig som sit Livs stadige Rettefærdighed, da kommer han til Alvoret, da bliver han, om end en kribelig Slabning, ogsaa agtet af Gud, som har sat Maalet for ham.

Kristendommen kan med Rette siges at være Alvorets Religion. Stjont den ogsaa har Forjættelser og Opgaver for dette Liv, sigter den dog først og sidst paa det evige Endemaal. Den frygter ikke for at stille det, som er den levende Jaa lidet behageligt, Døden, for sig, men leder Tanken og Blikket endnu længere frem, gennem Dødens Alvorsnat til den alvidende Dommers hellige Ansigt, han, som gennemgransker Hjertets og Livets Værelser og fordrer Regnskab for hvert utilbørligt Ord. Evig Glæde eller evig Pine er de Muligheder, der af Kristendommen — og med vor Samvittigheds fulde Tilslutning — forklyndes som Udgangen paa ethvert Menneskeliv, og imellem disse stiller den Menneskene til en klar Afgjørelse.

Det naturlige Menneske frygter Kristendommen, fordi det frygter Alvoret. Man er ikke bange for, at man ved den kristelige Forkyndelse skal blive bedrøget, men for, at Sandhedens og Hellighedens Lys skal udbredes over ens forsængelige Liv, idet man forud har Følelsen af, at det ikke vil holde Stand, naar det skal maales efter en saadan guddommelige Fordrings Maalestok. Derfor søger man ad mange Veie og gennem mange Undskyldninger at vige undaf for den alvorlige Betragtning af sig selv og af Kristendommens Krav.

Men er Sandheden end tung først for os Mennesker at høre, saa at det dog Sandheden, som har Forjættelsen med Lægebed om alle vore Saaer og Bryst Derfor undlader heller ikke Kristus ligeleilid som hans Forløber og Efterfølger at stille den frem, og han gør det, idet han sætter Omvendelsen som Betingelse for at faa Del i Sandhedens frelsende Erkendelse. Der er hos mange stor Uklarhed over, hvad Omvendelse egentlig er; men man vil ikke tage fejl, naar man oversætter Herrens Ord: „Omvender eder!“ — der efter Grundteksten egentlig betyder: „Bliv af et andet Sind!“ — saaledes: „Kom til Alvor!“ Alvor er netop den Sindsforandring, som maa finde Sted, for at der kan gaaes over fra fortængeligt til sandt og virkelig Liv for Gud. Det maa derfor siges at være en ret Betegnelse, naar der ofte bruges det Udtryk om en, der ved Guds Raade er påt til kristelig Erkendelse: han eller hun „er bleven alvorlig.“

De sande kristne skal altsaa være „alvorlige“, og det vil nok erkendes, at Kristendom uden Alvor er en vandslås Stj, et Salt uden Kraft, der kun buer til at udlastes. Men det kristelige Alvor er ikke sjelden ogsaa bleven misforstaaet. Det har ikke manglet og det mangler vel heller ikke endnu ganske paa dem, som sætter Alvoret i et mørkt, lørgeligt Bæsen, og som derfor heller ikke Jaa rigtig Tillid til deres kristelige Oprigtighed, der har et mere freidigt, glad Sind, og en tilsvarende Fremtræden. Men en saadan Misforstaaelse vil være til Skade, ikke alene for den kristne selv, der ligger under for den, ogsaa for Næsten, der skulde vindes for Alvoret og for Guds Rige i det hele. Vistnok har den kristne Marsag nok til Bedrøvelse, og han vilde uden den ingen kristen være; han maatte jo ellers være blind for Syndens Ulykkelighed baade hos sig selv og udenfor sig; jo dgbere bedrøvet, desto bedre kristen. Men, siger Paulus, „som bedrøvede dog altid glade.“ Det er den anden Side. Har den troende det at sørge over, som Verden ikke har, saa har han ogsaa det at glæde sig over, som er ukendt for Verden: Guds Raade i Kristus med Forladelse for al Synd, en Kraft i al sin Svagheit, en utømmelig Trøstetid under al Slags Nød og endelig et levende Haab om Herlighed hos Gud, et Haab, som for den kristne spreder Lys over hele hans Tænkning og Liv. Naar vi derfor sætter Diet paa, hvad den troende har, nemlig en Frelser, da maa vi med den fuldeste Ret ogsaa sige: jo glædere, des bedre kristen. Og mon denne Glæde ikke har Lov til at komme frem? Vilde nogen sige det, maatte han jo forsvare Hylleriets. Har jeg Lov til at være glad, saa kan det dog heller ikke være galt, naar det viser sig, at jeg er glad. Det kristelige Alvor er ikke et paahængt, men et sandt og virkeligt Alvor, der ei behøver Maske, men kan bevares lige godt under Glæden som under Bedrøvelsen, idet den sande kristen ikke vil glæde sig anderledes end „i Herren“, ikke glæde sig udenfor hans Gud eller borte fra hans Die.

Ja, der vil nok de forskjellige Partier være enige, at Glæden i Gud hører en kristen til. Men dette feiler vel ikke, at nogle har en altfor snæver Opsatning af den, som om „Glæden i Herren“ kun skulde omfatte Glæden ved den ligefremme Betragtning af Guds Ord og hans Kjærlighed i Kristus. Vistnok er

denne Glæde ved Bestuelse af Guds Kjærlighedsraad og ved at vide sig be-naadet i den elskede, den troendes egentlige rette Glæde, hvorved mange af os vist har Marsag til med Skam at be-kjende for Gud, at den ægte Kristen-glæde har ofte Jaa lidet Kraft i os. Men vi maa paa samme Tid vistnok erkjende, at Glæden i Gud gaar videre. Eller er det en Glæde udenfor Gud, naar en troende glæder sig i Blomsternes Jade, i Englens deilige Sang, i den deilige Aftenhimmel? Eller naar han klapper sin tro Hest, eller endda mere, naar han glæder sig ved at be-tragte sine smaa glade Børn? Alt det nævnte er jo Herrens Gjerninger, og Herrens Herlighed, Godhed og Visdom aabenbarer sig deri. Saaledes er det ogsaa med Glæden over Fædrelandet, over alt ædelt, højt, og høit i Men-neskeliivet, over Kunstens Mejerdærker og Videnskabens forbauende Forsnin-ger. Den glade Bestuelse af saadant strider ikke imod det kristelige Alvor, der netop fordybes derved, jo mere man ser sig omringet af den salmechtige Fa-derens og Skabers Raade og Storhed. Man viser Kristendommen en daarlige Tjeneste ved at gjøre den fremmed og ubetragende for alt ægte menneskeligt, alt, hvad der paa Jorden er sandt, rent, æstetisk og priseligt, som Paulus saer Fil. 4, 8.

Men man maa gaa endnu et Skridt videre. Det kristelige Alvor forstyrres heller ikke ved munter Tilfredshed eller en godmodig Syss, naar der kun ikke bliver for meget af den, og den holdes under Alvorets Tugt, for at den ikke skal falde ind under den „leisfærdige Skjemt“, der efter Apostelens Ord „end ikke skal nævnes blandt de Hellige.“ En af vore Forfattere og Kunstnere har sagt etsteds, at den spøgende Munterhed (Humoret) er det daglige Samlivs Kryderi. Man muligens finde, at dette er for meget sagt, men alligevel erkjende, at der er noget sandt deri. Vanstelig kan der tænkes et æstetisk Hjem og et hjertevindende kristeligt Familieliv, hvor den godmodige Munterhed er banlyst, paa Steber, hvor dette var Tilfældet, vilde man løse sig at gaa i en Tvangstrøje, der ikke falder nogen kristen naturlig. Smilet hører med til det sande menneskelige; det er det første Udtryk for Mandens Opvaagnen hos Barnet, og det er Moderens Fryd at fremlokke det. Der har været Folk, som ansaa det for en Synd at smile, og har støttet det paa, at Evangelierne flere Gange har berettet om Jesus, at han har grædt, men aldrig, at han har smilet. Men forbi det ikke berettes, er jo dermed ei sagt, at det ikke er slet. Der naar heller ikke fortalt, at Frelseren har vasket sit Ansigt eller rebet sit Haar; men hvem tvivler om, at han har gjort det? Har ikke han — hvis Ord det er: „naar du sætter! (d. e. naar du ydmyger dig for Herren), „da salu dit Ansigt“ — har han ikke smilet andensteds, f. Ex. i sine Apostlers fortrolige Kred, da har han dog vist gjort det, naar han „velfignede de smaa Børn“; Børnene kommer jo dog heller ikke gjerne til den, der ei har et venligt Smil og et godt Ord til dem. — Hvorom alting er, aldrig fordsammer Guds Ord og Bud den barnlige Munterhed, saa det tilkommer os at lade den faa. Det sande Alvor bliver derved saa lidet op-hævet, at det meget mere ikke vilde blive sundt og sandt, om noget ægte men-neskeligt skulde krænk. Luther havde,

som alle be kendt, en spøgende Mund og en spøgende Ben, men hans Alvor öliker derfor ikke mindre, fremtræder derimod saameget dybere og sundere.

Det vil neppe anses for at være en ganske overflødig Ting at paapege en Misforstaaelse af det kristelige Alvor, som i det foregaaende slet. Sagen angaar jo, saa at sige hver Dag i den kristnes Liv, og det mangler vistnok ikke ganske paa rigtige troende, der i det berøite Spørgsmaal gaar med en Uagtselighed og Usikkerhed, der virker hemmende paa deres Liv og Omgjen-gelse som kristne.

Men det krænges i vore Dage vistnok endnu mere, at der gjøres opmærksom paa den modiatte Side af Sagen. Tidligere, da Bættelsen gif stærkere over vort Land, kunde man i mange Tilfælde kanske være for meget ængstelig og for lidet evangelisk frigtort i Henseende til flere menneskelige Ting; vi vil ikke ønske tilbage, hvad nok engang kunde være mindre fuldkomment; men har vi ikke Marsag til nu at frygte for, at Frigtjørelsen heller vil gaa over til en Yderlig-hed, til en Frigtjørelse „for Ryddet“, for Møgeligheden og Uetsindet, saavel i de troendes Samliv indbyrdes, som med dem, der endnu ei er bragt til at søge Gud og sin Sjæls Frelse? Maa ikke mange iblandt os i denne Henseende slaa os for vort Bryst og ønske tilbage meget af de gamles nidkjære Alvor, for hvem Livet til Guds Værelse og til deres egen og Næstens Salighed stod i den alt beherskende Forgrund og virkede Jaa mægtigt til Betsignelse? Vistnok krænges mange af Nutidens kristne at lade sig mere gennemkrænges af Evigtledens Alvor baade i deres eget personlige Liv og i Samlivet, saa de med den rette og Junde evangeliske Frigtjørelse kunde efter Herrens Eksempel forbinde det kristelige Alvors Fasthed og Junderlighed og un-der alt have som sit Grundpræg det, der ventes af dem: at være „alvorlige.“ (K. Luth. Kirket.)

Fra Reisen til Synoden i La-Crosse, Wis.)

Med Northern Pacific Jernbane drog flere af Bestyrelsens Præster og Repræsentanter afsted for at deltage i den norske Synodes Fællesmøde. Naar man opholder sig i samfundet Døgn ombord paa et hurtigt løbende Tog, og for at spare nogle Dollars ikke tager „Sleeper“ eller køber nogen Mad, men sidder, spiser og sover paa samme Sæde i Vognen, da bliver man ganske vist baade søv, træet og søv.

Men Tanken paa at møde mange Fædre og Brødre, som samles til Raads-lagning baade om Guds store Gjernin-ger og om Kirkens Tare og Arbejde, det opmuntrer Sindet ja endog styrker Legemstræsterne til at holde ud, indtil Maalet er naaet.

Der var godt Rum ombord paa Trainet, og alle naaede lykkelig frem.

Noget af det værste paa hele Reisen var, at man ikke kunde tage en eneste Avis fra nogen Kant af Landet i Gaan-den, uden at Beretninger om Storme, Cycloner, Nød og Jammer hørte en i Ansigtet.

Mai Maaned har i dette Aar været meget frugtbar paa Ulykkestilfælde. Fre-dag den 15de Mai blev 3 Byer i Texas ilde tilredte af en Cyclone. Søndagen derefter rammes en liden By Elva i Kentucky. En Familie paa 5 Medlem-

lemmer blev brædt og en Mængde Eren-
dam afdelagt.

Samme Dag berzede en Colone en
for Strækning Vand i Kansas. Den
første Del af 2 County'er led for
Slæde. Samtidigt blev ogsaa Frank-
furt, Hovedstaden i Kentucky, hjemføgt
af samme Gæst. Tre Kirker og 60
Huse blev alvorligt ramponerede.
Senere blev baade Michigan og Iowa
angrebne af denne farlige Fiende. Saa
kom den frygteligste Ødelæggelse og Tab
af Menneskeliv i St. Louis, Mo.

Om Bestyrelsen end er forfæattet for
saadanne voldsomme Kræfter, saa er
dog alt dette skeet ogsaa os til Advarsel
og Paamindelse. H. P.

Fra La Crosse.

Fællesmødet er meget talrigt besøgt,
men det lader til, at de gode Folk i La
Crosse kan sørge godt for alle Synod-
alere. Mødet aabnedes med en Præ-
diken af Professor Stub over Esaias 4,
5-6. Eftermiddags-sessionen aabnedes
med Andagt ved Formand Koren. I
hans Indberetning var der et meget
varmt Indlæg for "Pacific Lutheran
University". Med hensyn til Luther-
Seminar's Gjenopbyggelse fremkom,
at Albert Lea Skolens Bygning kunde
faaes, dersom Synoden vilde flytte
Seminariet derved. Liberale Til-
bud var ogsaa indløbne især fra Chi-
cago og La Crosse. Til Hjem for
aldersbørge foreligger ogsaa et Til-
bud paa 200 Acres Vand lige ved War-
nehjemmet i Stoughton. Formanden
oplyste, at Værelsens- og Synode-
konferen nu for første Gang i mange
Aar havde et Overflød, ligesom der og-
saa fra Missionerne kom glædelige
Efterretninger om Fremgang. Fra den
engelsk lutheriske Synode, tilhørende
Missouri Synoden, var der indsendt
Begjæring om at faa ansat en engelsk
Professor ved Luther Seminar, saa
den kunde sende sine Studenter did, da
nævnte Samsund for tiden ikke ser sig
ifund til at oprette eget theologisk
Seminar. Til at gennemgaa Forman-
dens Indberetning valgtes Pastorerne
Jual og M. Thorsten samt Represen-
tant John Hegg.

Thorstdags Formiddag høretes Dis-
triktformand Halvorsens Referat over
"En evang. luth. Frimenigheds Væsen
og Opgave". Senere høretes Pastor
Wieses Referat over "Kirkefjengen som
Samsundsag"

Om Aftenerne holdes Samtalemøde
i Pastor Bits Kirke i Nord La Crosse.
Mandagsaften skal der gives en stor-
artet Kirkekoncert. Fru Stub ventes
herved for at synge ved den Anledning, og
det vil visstnok være en Glæde for hen-
des mange Elever, især blandt de yngre
Præster, at høre hende igen. Ved første
Kavneoppraab svarede 136 Præster til
deres Navne, og 152 Repræsentanter;
men flere er ankomne senere. En sa-
ner vi, nemlig B. D. Strømme, Ameri-
kas veldædige Redaktør. Det rygtes,
at han skal være i St. Paul i disse
Dage. — Veiret er meget irykkende og
varmt. I Aar klager Pacific Distrikts
Præster svært over den uvante Hede.
Synoden tæller nu 107,000 Sjæle og
207 Præster. Det er et fredeligt og
velsignet Møde til stor Glæde for alle
aade dem som arbejder her under
Samsundets Enemærker saavelsem dem,
der arbejder ude paa Missionsmarken.
"Pacific Herald" indes i nogle Fjem

Den omtales vel og læses med In-
teresse. Den af Synoden nedsatte
Komitee for Pacific Lutheran University
bestaar af Professor Stub, Pastorne G.
K. Preus og Tingelstad og Represen-
tant Regaard og Redaktør Ravndal.
Da ingen Beslutninger endnu er fattede
kan intet bestemt meldes i denne Skri-
velse.

Gud velsigne Mødet!

M. A. G.

Den 4de Juni '98.

Mere fra La Crosse.

Mødet aabnedes med Gudstjeneste,
Prof. S. G. Stub holdt en alvorlig og
gribende Prædiken over Es. 4, 5, 6.
Kirkens Herlighed som en Gyttel til
Skjul og Tilflugt mod brændende Hede,
mod Regnfuld og Storm.

Det blev herligt fremhævet, hvorledes
Herren har sørget for, at Menneske-
hjerterets Læve og Trang tilfredsstilles
og afhjælpes netop i Guds Kirke paa
Jorden.

Efter Gudstjenesten traadte Syno-
dens ærværdige Formand, Pastor B.
Koren, frem og bød Synoden velkommen,
hvorefter Ravndalsten over Præsterne
blev oplæst. De fleste Præster svarede
til sine Navne.

Efter at en smidlectidig Fuldmagts-
komitee var udnævnt og Repræsentan-
ternes Fuldmagter modtagne, aabnedes
Mødet.

Her skal være langt flere paa dette
Møde end ved Synoden i Chicago.
Der skal være omtrent 450 tilstedes som
Deltagere. Den store Kirke er prop-
fuld, angtet det har været overmaade
varmt et Par Dage.

To lærerige Afhandlinger har været
oplæst og delvis behandlet. Den første
handler om: En ev. luth. Frimenigheds
Væsen og Opgave. Nedenstaaende er en
kort Sum af en klar og grundig Ud-
vikling af Formand Halvorsens. Den
anden Gjenstand handler om Kirkefjen-
gen som en Samsundsag. Værdifulde
Oplysninger om Menighedsfjeng frem-
lagdes af Rev. Wieses.

Samsundet er meget interesseret i
Bestyrelsens Mission. H. P.

En evangelisk luth. Frimenigheds Væsen og Opgave.

L

En ev. luth. Frimenigheds Væsen.

1. Hvad forstaaes ved en sand kristen
Menighed?

Svar: Ved en kristen Menighed for-
staaes et paa et bestemt Sted ordnet
Samsund af troende Kristne, hvor
Evangeliet rettelig forkyndes og Sakra-
menterne rettelig forvaltes, men hvor
dog ogsaa Hyllere og onde ere ind-
blandede.

2. Hvad forstaaes ved en evangelisk
lutherisk Menighed?

Svar: Ved en evangelisk lutherisk
Menighed forstaaes en kristen Menig-
hed, der tilstemmer og offentlig bekjen-
der den Lære, som er udtalt i den usor-
andrede Augsburgske Konfession og
videre udviklet i den lutheriske Kirkes
svrige Bekjendelseskrifter, fordi den
finder, at denne Lære er den samme
som Guds Ords egen Lære.

3. Hvad forstaaes ved en evangelisk
lutherisk Frimenighed?

Svar: Ved en evangelisk lutherisk
Frimenighed forstaaes en evangelisk

lutherisk Menighed, der styrer sig selv
efter Guds Ord uden i denne Henseende
at være bunden enten af Staten eller af
nogen Magt eller Myndighed inden
selve Kirken eller Menigheden.

II.

En ev. luth. Frimenigheds Opgave.

1. Hvilken er en evangelisk lutherisk
Frimenigheds Opgave?

Svar: En evangelisk lutherisk Fri-
menigheds Opgave er den samme som
enhver sand kristen Menigheds Opgave,
nemlig: at være Gud ved sin Bære og
ved sit Liv, og at befordre Guds Riges
Opbyggelse og Udbredelse baade inden
sin egen Midte og i den ganske Verden.

2. Hvordan kan og skal Menigheden
løse denne sin Opgave?

Svar: Da de Midler, hvorved
Menigheden alene kan og skal løse sin
Opgave, er Guds Ord og Sakramenter,
saa maa Menigheden se til, at alle dens
Ledemænd kan have virkelig Udgang til
disse Midler, og paa, at de blive rette-
lig og flittig brugte af dem.

Dette maa Menigheden gjøre, a) ved
at oprette og vedligeholde Ordets Sam-
bede inden sin Midte, b) ved at sørge
for Børnenes kristelige Undervisning
og Opdragelse og c) ved at øve Tugt
med Hensyn til Bære og Liv inden
Menigheden.

3. Hvad mere er der, som Menighe-
den kan og bør gjøre, forat den skal
kunne løse sin Opgave paa en Gud vel-
behagelig Maade?

Svar: Forat Menigheden skal kunne
løse sin Opgave paa en Gud velbehage-
lig Maade, bør den, hvor det lader sig
gjøre, forbinde sig med andre kristne
Menigheder, der dele dens Tro og Be-
kjendelse, til et større Samsund, hvis
Formaal det da maa blive alene at
tjene disse Menigheder med Raad og
Daad.

Dødsfald.

Parland, Wash.

Den 10de Juni Kl. 10:25 For-
middag, hinsid Past. N. Christensen
fille i Troen paa sin Frelser. Hans
Død kom ikke uventet hverken for
ham selv eller os, da han havde
været syg af Læring i flere Aar, og
i de sidste 2 a 3 Uger gif det gradvis
mere nedad med hans Legems Kræf-
ter, medens hans Sjæls Evner var
triste og stærke til det aller sidste.

Dagen forveien nød han Herrens
Nadvere sammen med sin Hustru og
Bleiedatter. Senere paa Dagen og
Aftenen talte han mange Lærdoms-
Trøst- og Formanings Ord til de
mange, som kom for at se ham. Næste
Morgen kaldte han sin Hustru, sine
3 smaa Døtre og sin Bleiedatter om-
kring sit Dødsleie og meddelte dem
sin faderlige Formaning og Velsig-
nelse.

Begravelsen er bestemt til Fre-
dag Kl. 2:30 Eftermiddag.

En mere fuldkændig Beretning
om han hellige Liv og jalige Død vil
forhaabentlig blive Læserne meddelt
i et senere No.

Cacoma, Wash.

Det var en tung Sorg for "Vor
Frelser's Menighed" i Tacoma, da den

modtog Budskabet om, at en kjær Søster
i Herren, Mrs. Maria Dahl, var reven
kort fra dens Midte. Hun havde jalig
i Troen paa sin Frelser Onsdag den
2den dennes Kl. 10 Formiddag. Hun
blev 47 Aar gammel. Skjænt Budskabet
ikke kom uventet, da hun havde haft et
langt Sygeleie, saa var det dog tungt
for de mange, som havde lært at agte
og elske hende som en Kvinde, der baade
i Menigheden og ikke mindst i Kvinde-
foreningen lagde stor Fær og Dygtig-
hed for Dagen i Arbejdet for Herrens
Sag. Hendes gjenlevende Mand,
Andrew D. Dahl, og 2 Døtre, Laura
og Clara, begravde Tabet af en kjær
Hustru og en omsorgsfuld Moder.
Hun var glad ved at faa vandre herfra
og være med sin Frelser, og saaledes
hensov hun rolig.

Freddag Eftermiddag Kl. 2 foregik
Begravelsen fra Kirken, hvor en talrig
Sørgelære var forsamlet, og de mange
Blomster, som Kirken var smykket med,
vidnede om mange Benner's Sorg.
Pastor Sperati holdt Vigtalen.

Fred med hendes Sjæl!

Betal for Jervold.

Mrs N. Berg, Nelsonville, Wis, \$1,
Terje T. Hundeland, St. Hilairé,
Minn, \$1, Hauke, Aberdeen, Wash, \$1
W. Anderson, Whitehall, Wis, \$1 Bar-
sen, Fairfield, Wash, hver 50 Cts.

Bidrag til Pacific Lutheran University.

Karen A. Hagen, Albert Lea, Minn,
\$1.15, Pastor O. Hviikendahl, Dram-
men, Norge, \$1, "En Ubenævnt i
Tacoma, Wash, 50 Cts.

Parland, Wash. 11. Juni, 1898.

T. Larsen, Redaktør.

Pacific Lutheran University.

Høstterminen begynder den 16de
Sept. 1898 og slutter den 19de
Dec. Undervisning gives i de Fag,
som høre til Literary, Business, Sci-
entific og Normal Kursus. Enhver
kan vælge sine Fag. Baade Gutter og
Piger modtages som Elever, og der
kræves af dem, at de ere villige til at
arbejde med Flid og til at rette sig
efter Skolens Regler.

For Undervisning i ovennævnte Fag
betales \$1.00 om Ugen, saa Undervis-
ning i Musik, Shorthand og Type
writing betalessærskilt. Børelse koster
fra \$1.50 til en \$1.00 og Kosten
\$2.00 om Ugen. For Lægetilsyn en
Dollar Terminen.

I Barnekolen gives Undervisning i
Religion og Korst, saavel som i de sæd-
vanlige Common Schoolfag. Omkostnin-
gerne i denne Afdeling er: Skolepenge
35cts, Børelse 10cts, Kost for Børn
under 12 Aar \$1.25, for Børn over 12
Aar \$1.50 om Ugen. For Lægetilsyn
1 Doll. Aaret. I Regelen betaless for
helt Terminen forskudt.

Ansøgninger om Optagelse indsen-
des snarest muligt til Rev. D. Grønberg
Parland Pierce Co., Wash

The Red Front.

"Feten" med et stort Lager af Herrefl. a ber, bestaaende a
de nyeste og moderneste

Cutaway Suits

Single Breasted Sack Suits

Double Breasted Sack Suits

Round Cut Suits

J. Clay Worstedts, Serges og Cassamire + smagfulde
og vakre Mønstre.

Intet Præteri, ingen falske Paastaaffelser, intet Humbugtsalg.

Vare Varer er af de bedste, som kan erholdes for
Penge og kjøbes for Kontant.

om, se og overbevis dig om, at du hos os skal finde Varer
til Priser, som er værdt at staae Opmærksomhed.

"Men" Suits" fra \$3.50 og opover.

Red Front Clothing & Shoe Co.

1308 Pacific Avenue.

Hans Torkelson, Bestyrer.

Skandinavisk APOTHEK. Norske Familie-Mediciner
P. Jensen, Fern Hill. Abent Dag og Nat

NORTHERN PACIFIC

THE DINING CAR ROUTE
ACROSS THE CONTINENT

The Yellowstone National Park Line.

Timetabel.

For	Afgaar fra Tacoma.	Arriverer til Tacoma.
St. Paul og Chicago	6:50 a. m.	5:45 a. m.
Omaha og Kansas City	10:30 p. m.	10:00 p. m.
Portland	6:00 a. m.	6:30 a. m.
Vorland	11:10 p. m.	10:10 p. m.
Seattle	5:00 a. m.	5:55 a. m.
Seattle (60 Minutter)	6:40 a. m.	7:25 a. m.
Seattle	10:30 a. m.	10:00 p. m.
Seattle (60 Minutter)	3:30 p. m.	3:45 p. m.
Seattle	5:10 p. m.	7:30 p. m.
Seattle	10:15 p. m.	11:05 p. m.
Carbonado	4:45 p. m.	8:50 a. m.
Olympia, Grays Harbor og Scotia	3:50 p. m.	10:25 a. m.

*Løg til Olympia, Scotia og South Bend afgaar hver Dag undtagen Søndag. Alle andre Løg afgaar daglig.

Dampskibet "City of Kingston"

For Seattle, Port Townsend og Victoria.
Afgaar fra Tacoma Daglig undtagen Mandag 8:30 a. m.
Afgaar fra Victoria Daglig undtagen Mandag 8:30 p. m.

Merer fuldstændige Oplysninger samt Kartier, Timetabeller osv. kan man faa ved at henvende sig til

A. D. CHARLTON,
A. G. P. A., Portland, Oregon.

A. TINLING,
Gen. Agt., 925 Pacific Avenue, Tacoma.

C-1v Ticket Off. 925 Pac. Ave. Depot Ticket Off. 1801 Pac. Ave.

J. L. JENSEN,

Universitetets Læge.

Parkland, Wash.
Kan træffes daglig i Dr. Fængsruds
Blod i Nærheden af Universitetet.

Commonwealth Title & Trust Company

Abstracts of Title

Commonwealth Title & Trust Company
Cor. 12th St. & Pacific Ave.
Telephone 101. Tacoma Wash

FOR SALE,

A fine poultry- and dairyplace; fine fruit and water. 8 room house well furnished. For terms address

PETER A. JOHNSON,
Parkland, Wash.

The Bay City Meat Market.

Den bedste "Retail" Kjøbsforretning i Tacoma.

Telephone 9.

1118 - PACIFIC AVENUE - 1118

ALTID PAA LAGER

norske og svenske Varer saasom

Sild, Lundefisk,
Ansjovis, Primost,
m. m.

Paa Hj. af Bte og C Street, Tacoma Wash.

LINDBERG BROS.

J. M. Arntson,

Norsk Sagfører.

Notary Public

Afserdiger alle lovlige Dokumenter, saasom: Skjøder, Kontrakter, m. m.
Room 432 Wash Block, 111 Pacific Ave.
Tacoma, Wash.

H. V. ROBERTS,

Tandlæge.

Crown and Bridge Work a Speciality
Call and get prices

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

C. QUEVLL,

Norsk Læge.

1101 1/2 Tacoma Ave. Telefon 455.
Kontortid 11-12. 2-4. 7-8.
Søndag 12-1.

Fred L. Larne.

"The Adjuster"

Guldsmed og Juveler.

Et stort og udmærket Udbud af Jewellery, solid og plated Sølvfager og optiske Instrumenter.

1151 Tacoma, Ave.

Tacoma.....Wash.

Student Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. Tacoma, Wash

Large General Store

of the

St. Paul & Tacoma Lumber Co.

All kinds of Merchandise for Farmers, Hotels and Ships. Wholesale Lumber

Tacoma Washington

A.S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Sash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. Tacoma Wash

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

1539 & 1541 PACIFIC AVENUE.

CAPITAL, : 100,000.

A. G. Johnson, President.
E. Steinbach, Vice President
S. G. Stuetzold, Cashier

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindsættninger. Kjøber og sælger Vexler paa alle ledende Byer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postaaabninger i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

General Agenter for de største transatlantiske Dampskibs Linier.
Agenter for alt usolgt N. P. N. Land i Washington.

PACIFIC HEROLD

Udgivet af The Pacific Lutheran University Association

Udkommer hver Uge og koster forstudsvis 50 CTS. PER AAR.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til "Pacific Herald" - Betaling for Bladet, Bestillinger osv. sendes til Rev. E. Larsen Parkland, Pierce County, Washington.

Subskribentsamlere faar for 5 betalte Exemplarer det 6te frit.

::: METROPOLITAN :::

::: SAVINGS BANK :::

(Incorporeret 1889)

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts.

Aaben daglig fra Kl. 10. til 3.
Lørdag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Rudbetalt Kapital	\$200,000
P. H. Casar.	President.
E. W. Enos.	V. President.
O. S. Selvig.	Cashier
F. G. Vanderbill.	Ass't Cashier.

Directors.
Dowmer E. S. Stiles, E. W. Griggs, J. W. Anderson
G. S. Holmes, Theo. Hosmer, Geo. P.,
Eaton, P. H. Casar, E. W. Enos,
F. G. Vanderbill.

5 per ct Rente

Renterne udbetales hver 6 Maanedet, 1ste Januar og 1ste Juli. Pengene udlaaes paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsvilkøer. Anvisninger paa alle Steder i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

Entered at the post-office at Parkland, Wash. as second class matter.